

Menderes ve Örtülü Ödenek

MENDERES VE ÖRTÜLÜ ÖDENEK

Beni Yassıada'ya şahitliğe çağırdılar

(...)

Sual:

-Örtülü ödenek vaziyetine ne dersiniz?

-Evet aldım. Alırken de bir rejim ve hükümet meddahlığı vazifesini üzerime almadım. Ben, Tanzimattan beri sükun edici oluşların köksüz olduğunu, hiçbir zaman Doğu ve Batı arası bir nefis muhasebesine yanaşılmadığını ve mahsup sırrına varılmadığını, her kıymetin ruh ve kökünde, yani İslamda bulunduğunu ve aklımızı Batıdan devşirirken, ruhumuzu Doğuda tutmamız gerektiği üzerinde bütün bir dünya görüşü ve ideal savunucusuyum. İşte Adnan Beyde, Tanzimat'tan bu yana gelmiş sadrazamlar ve başvekiller arasında bu davayı tutmaya müstaid biricik insanı buldum ve yardımını davamın hakkı olarak kabul ettim. Bütün aldıklarımı, mücadelesini ettiğim yolda harcadım. Ve sade harcamakla kalmayıp evimdeki eski koltuk ve halılara kadar da bu uğurda satmaya mecbur oldum. Zira Adnan Beyin "bir kere başla da sonu gelir" diye ettiği her yardım, Demokrat Parti iktidarınının manfi kutbu tarafından engellenince, kendisine bir ev yaptırılmaya başlanıp, birinci katı çıkmadan yüzüstü bırakılan bîçare gibi, elimdeki avucumdakini sarfetmeğe, üstelik müthiş bir borç altına girmeğe mahkum oldum. Yani örtülü ödenekten bana verilen paralar, şahsıma bir şey getirmek yerine, benim bütün imkanlarımı yedi, bitirdi ve neyim varsa götürdü. Böylece Adnan Menderes, örtülü ödeneğiyle beni kullanmış değil, asıl ben onu idealim uğrunda kullanmaya teşebbüs etmiş, fakat iradesiz ve sabatsız karakteri yüzünden muvaffak olamamış bulunuyorum. Benim, bir dava uğrunda bir nevi vergi hakkıyla alabildiğim, reklam parasına bile yetmez, gülünç meblağlara karşılık, kendisinden milyonlar devşirip şimdi gözünü oymaya bakan, Büyük Doğu'yu örtülü ödenek beslemesi olmakla suçlayan ve hesap vermeğe davet edilmeyen

bazı gazetelerin hali, masumluk ve ulviliğimizin ters tarafından mükemmel bir ifadesidir. İsterseniz bu gazetelerin hesabını yüksek huzurunuzda ortaya dökeyim.

-Hayır.

-Böyleyken huzurunuzda suçlu sıfatıyla oturan dünün Demokrat Parti Genel Başkanı ve Türkiye Cumhuriyeti Hükümetinin Başvekili Adnan Menderes'e, bize gösterdiği yarım, devamsız ve samimiyet derecesi belirsiz alakadan dolayı minnettar olduğumuzu ve böyle olmakta devam edeceğimizi bildirmek de vazifemdir.

Bu sahne karşısında, söyleyeceği bir şey olup olmadığı sorulan Adnan Menderes, bana uzaktan teşekkür dolu gözlerle bakarak, söyleyeceği sözü olmadığını bildirirken aynı suale mahut savcı, kürsüsünden hafifçe doğrularak, galerinin hayret bakışları karşısında şu cevabı verdi:

-Söyleyecek bir şey yok!

147.000

Örtülü ödenekten bana verilenleri 147.000 lira olarak tespit etmişlerdi. 1952'den 1960'a kadar, iki kere günlük, bir defa da haftalık gazete çıkarmam için verilen, üstelik en saf niyetle gazeteme ve davama tahsis ettiğim için yetersizliği yüzünde evimdeki baba mirası eşyayı da götüren ve beni çeneme kadar borca batıran para... Bu 147.000 liranın, üzerine oturup "tamamlanmadıkça bir şey yapamam!" diye onu tasarrufuma geçirmiş olsam ve kendimi pahalıya satmayı bilseydim, o zamanlar oturduğum köşkü bana yüzbin liraya satmaya kalkan ev sahibime "evet!" demekle, bugün, yine dava ve gayeme mahsus olmak üzere birkaç milyonluk bir servet sahibiydim. Bugün, Feneryolu'nda, Bağdat Caddesi üstünde, 5000 metre karelik bahçesiyle bu mülk 5 milyon lira değerindedir.

Fakat bende, gayem ve yolum bakımından mutlaka malik bulunmam gereken böyle bir malî ve ticarî şuardan hiçbir zaman hiçbir eser olmadı; ve mukaddes hedefe yol açabilmek, bir köprübaşı tutabilmek için en yetersiz yardımlara razı olmak ve bu yüzden evimdeki eşyayı da kaybetmek ve borç denizinde boğulmak gibi

bir vaziyet doğdu. Yani mahut 147.000, sırf İslamî gayeye yol bulabilmek için, olduğu gibi, pişirdiğim yemeğe gitti, üstelik cebimde ve kilerimdekileri de silip süpürdü.

İşte, davamın baş hakkı olarak aldığım ve bunu iftiharla ilan ettiğim, fakat başta Adnan Bey'den milyonlar çimlenip de sonradan onu vatan haini diye teşhir eden namus yoksunu gazetelere nispetle işimi bilemediğim, örtülü ödenek hikayesi bütün içyüzü ve mahrem karakteriyle bundan ibarettir ve bu hikaye ve içyüzü bütün Büyük Doğu'cuların kavraması lazımdır.

(Benim Gözümde Menderes'ten)